

[Boeck-Hansen.]

derfor, der var nogen Rimelighed i, at den højtærede Minister foranledigede, at denne Tanke blev taget op til Overvejelse.

Men det, jeg ganske særlig vilde spørge om, og det, som forekommer mig at være det centrale i hele Spørgsmaalet, er, om ikke Statsbanerne skulde have deres egen Isbryder, saaledes at de havde en god Isbryder til eget Brug. Vi har jo gode Statsisbrydere, men de er jo først og fremmest bygget for Handelsmarinen, og de betales ogsaa af Isafgifterne fra Havnene. At disse Isbrydere har gjort en udmærket god Tjeneste, er ganske utvivlsomt, men Statsbanerne har i og for sig ikke meget med disse Statsisbrydere at gøre. Jeg ved nok, at der er overført Isbrydere fra Statsbanerne til Handelsministeriet. Der er overført to Isbrydere, og det har utvivlsomt været rigtigt, idet disse Isbrydere efter min Formening var for smaa til at anvendes paa Store Bælt. De virkelig store Færger kan vist bedre klare Isen end de smaa Isbrydere, man har afleveret. Men disse smaa Isbrydere kan dog undertiden under lettere Isforhold end dem, vi har haft i Aar, gøre udmærket Tjeneste paa de indre Farvande, saa jeg tror, at det har været en rigtig Disposition at overlade dem til Staten. Derimod synes jeg nok, at man burde have sparet Overførelsen af den gamle „Stærkodder“ til Statsisbrydervæsenet. Den kunde Statsbanerne selv have hugget op. Den var ikke for køn til det, da den laa i Nyborg, og den er ikke blevet bedre ved at blive graamalet! Den har altid været en Uhyrlighed, og jeg vilde tro, at Statsbanerne kunde have hugget den op uden at lade den gaa over til Handelsministeriet. Men det er nu en gammel Sag, og den staar i hvert Fald hverken den nuværende eller de to foregaaende Ministre for offentlige Arbejder til Regnskab for.

Havde man i Aar paa Store Bælt haft en moderne og god Isbryder, tror jeg, at det var lykkedes at holde Farten i Gang, men Forudsætningen er naturligvis, at Statsbanerne kunde have Isbryderen i Fred, saaledes at den ikke stadig skulde hjælpe Handelsskibe. I Aar hjalp Isbryderne Handelsskibene, hvilket jo var rigtigt, først og fremmest fordi de er bestemt for dem, og dernæst fordi det pressede paa med at faa Kul hjem.

Hvis Statsbanerne skulde have en Isbryder, skulde det være en ret stor Isbryder, og den skulde sikkert indrettes saaledes, at Passagerer kunde sejle med, men det vilde ikke være billigt at anskaffe den, det vilde

vel koste op imod en halv Sned Millioner Kroner, og det er et Spørgsmaal, om man vilde anvende saa mange Penge til dette Formaal, lægge saa mange Penge paa dette Alter for at klare de forholdsvis faa Isvintre, vi har. Jeg kunde tænke mig, at man klarede den økonomiske Side af Sagen paa tilsvarende Maade, som man gjorde det, da man fik Isbrydere til Handelsmarinen; da lagde man en Afgift paa Handelsskibene, og paa samme Maade skulde der altsaa svares en ganske særlig Isbryderafgift af alle Passagerer og alt Gods, som kom over Store Bælt, saaledes at Udgifterne til Isbryderen blev forrentet og afskrevet ved denne Særafgift. Naar jeg siger, det skulde være en Særafgift, er det, fordi jeg ikke mener, at de, der ikke bruger denne Overfart, skulde betale til Isbrydertjenesten. Vi ved jo, hvordan Staten stiller sig over for Privatbanerne, naar de har Underskud, idet den siger, at det kommer ikke Staten ved, og derfor synes jeg heller ikke, man kunde paalægge f. Eks. Bornholmere Isbryderafgift, for de kommer jo bogstaveligt talt aldrig over Store Bælt. Jeg mener, at man skulde koncentrere Afgiften paa de Mennesker og det Gods, der skal over Bæltet. Disse Skibe skulde føres af Statsbanernes Skibsofficerer, der jo maa forudsættes at have dette store

(Formanden rejser sig).

Maa jeg ikke mere?

Formanden: Stoppesignalet er hejst.

Boeck-Hansen: Ja, men der er jo grønt ved Siden af.

Formanden: Forespørgeren har jo senere betydelige Chancer for at komme til Orde. Nu har Ministeren for offentlige Arbejder Ordet.

Boeck-Hansen: Jeg skal saa blot slutte med at sige, at jeg imødeser med stor Interesse Ministerens Svar.

Ministeren for offentlige Arbejder (Aksel Sørensen): Jeg maa maaske indledningsvis sige, at jeg personlig ikke kan have noget at indvende imod den Betragtning, som den ærede Forespørger fremsatte om det uheldige i at skifte Minister for offentlige Arbejder alt for ofte. Jeg for mit Vedkommende nærer ikke noget Ønske om, at der skal ske noget Skifte i den allernærmeste Fremtid.

Dernæst maa jeg maaske ogsaa, ganske parentetisk, gøre en Bemærkning i Anledning af den Udtalelse, den ærede Forespørger